

Kiiksuga asjade paradisi SooSoo saab kolmeseks

Disainigalerii SooSoo paistab silma nii põneva näituseprogrammi kui ka erilise tootevaliku poolest. Kõike seda ühendab rutiinivaba kelmikus.

FOTOD: ARNO MIKKOR

Tanel Veenre
tanel.veenre@epl.ee

Kes veel ei ole kursis, siis SooSoo galerii asub – üllatus-üllatus! – Soo tänaval. Peagi kolmandat sünnipäeva pidav disainigalerii eristub teistest omasugustest ärksa näitusegevuse ja väikeste krutskite poolest. Kolmapäeval, kui ma galeriisse astusin, värvis SooSoo määndžer Teele Laats parasjagu seinu. Et olla valmis reedeseks Villu Pruulmanni mööblinäituse avamiseks.

— **Teele, räägi palun SooSoo galeriist. Kui kaua olete tegutsenud ja kuidas olete ajas muutunud?**

— Alustasime kolme aasta eest suuremalt, kahe näituseaalgiga, millest tänaseks on alles vaid üks. Ka müügisala oleme väiksemaks teinud. Kuid põhitegevus – põneva disaini müük – on ikka sama.

— **Kuidas te praegusel keerulisel ajal hakkama saate?**

— Meil läheb järjest paremini. Kui vahepeal oldi palju ettevaatlikumad kallima hinnaklassi toodete soetamisel ja lükati otsust edasi, siis nüüd on aru saadud, et sellised tooted õigustavad end tulevikku silmas pidades palju paremini. Tundub, et osatakse taas hinnata kestvust ja isikupärast ajatust.

— **Kirjelda palun Eesti disainitarbijat.**

— Ma arvan, et see on suhteliselt väike ja kokkuhoidev ringkond. Ostavad peamiselt need, kes ka ise selles valdkonnas tegutsevad. Keskmine disainitarbijat on ilmselt kolmekümnendates linlane.

Kuna oleme tootevalikult Eestis ainulaadsed, siis tullaakse siia üle Eesti, sisustusajakiri tootega näpus. Nii et juhtub ka ootamatusi.

— **Millise ideoloogia järgi valite galeriisse tooteid?**

— Meile on algusest peale meeldinud kiiksuga asjad. Ei piisa sellest, et disain on ilus või funktsionaalne, sel peab olema ka mingi lisaväärtus – et disain üllataks ja ajaks naerma.

— **Seepärast ongi teil esindatud paljud kuulsad Hollandi disainimärgid nagu Droog või Moooi. Kuidas leiate disainereid või kaubamärke, mida esindada?**

— Eks me käime kogu aeg ringi lahtiste silmadega. Eesti disainiga on endiselt veidi kurb olukord, tootmist on vähe. Kuid õnneks tundub, et publik hakkab lõpuks veidi teadlikumaks muutuma ega eelda, et Eesti asi

peaks olema tingimata ka odav. Oma disaineritest on meil esindatud näiteks Jaanus Orgussaar, Anniki Laigo, Raili Keiv, Monika Järg.

Kui alustame disaineriga koostööd, soovime teha kõigepealt tooteesitluse ehk näituse. Ei ole ju mõtet tuua meile müüki ühte tooli, ja oodata siis, millal see juhuslikult ära ostetakse. Kõigepealt on vaja ikkagi tutvustada disainerit kui tervikut ja saada tema tegemistele kajastust. Nii jääb ta inimesele meelde.

Praegu ongi just tuleva aasta näituste taotluste esitamise aeg. Proovigu, kel indu!

— **Kui palju sa ise disaini tarbid?**

— Mul on omad lemmikud ja ma saan olla pidevalt nende keskel! Kuid mõnikord, kui ei suuda end talitseda, ostan mõne asja ka koju. Tegelikult meeldib mulle rohkem taaskasutus, eks see ole veidi ka võimalustes kinni.

— **Õnneks vist ei välista eri lähenemised (taaskasutus, disain, kunst) praegu enam üksteist?**

— Mulle see miksimine meeldib. Ühes toas võivad olla kallis disainkell ja kellast märksa odavam taaskasutusele võetud diivan. Sellist lähenemist soovivad sisearhitektid, kõikidel asjadel ei pea olema küljes kaubamärk. ●

Teele Laats

Disainiauhinnale Bruno kandideerinud kapp „Lee“ kannab endas mõningast rahvusromantilise juugendi vaimu.

Tool „Isakaru“ on ootamatult pehme mööblitükk – nii siidiselt viimistlusel kui ka kehakumerusi järgiva seljatoetõttu.

Mustast pähklist tooli naiselik vorm ei ole juhuslik – see kannab mööblimeistri abikaasa Tiina nime. Sihvakate vormide voolav maneerlikkus on Villu Pruulmanni käekirja läbiv joon.

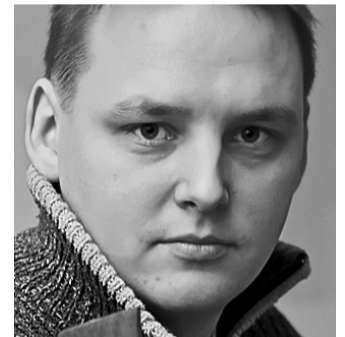

Pargist mahavõetud saarest ja vahtrast valmistatud nari vorm mõjub nii, nagu vaataksid seda kõverpeegli.

Mööblimeister

Villu Pruulmanni lemmik on pähkel

SooSoo annab oma väljapanekule viimast lihvi mööblimeister Villu Pruulmann (pildil), kes on mõnes mõttes disainivälja autsaider. Hariduselt hoopis kehakultuuri diplomiga mees lihtsalt armastab puitu ja sellega töötamist. Alguses tegi ta seda võõras firmas, kuid loominguine meel nõudis enamasti ja nii asutas ta oma ettevõtte. Traditsioonilist puutööd hindava mehena peab Villu disaini kõige olulisemaks omaduseks praktilisust ja mugavust.

— **Sinu loomismetod ei ole teadlikult arendatud, selles on tugev jälg juhusest ja ilumeest. Kuidas suhtud sellesse, kui sinu tööd nimetatakse asjaarmastajalikuks?**

— Ilmselt on sul õigus. Ma ise ei vaeva oma pead enda kuhugi paigutamiseks, las see jääda teistele. Teen oma asju nii, nagu ise õigeks pean.

— **Kasutad peamiselt puitu. Mis suhe sul selle materjaliga on? On sul omad lemmikud või mõni liik, millega üldse tegeleda ei taha?**

— Mulle ei meeldi väga okaspuu. Üks asi on see, et puit on vaigune ja sellega on ebamugav tööd teha. Teine külg on pehmus – ta lihtsalt ei toimi mööblina. Okaspuu läheb pärast ka liiga kiiresti käest ära.

Mulle meeldib pähkel, olen sellega töötanud. Hea on see, et tänapäeval on igasugune puit kättesaadav.

Minu jaoks on oluline materjali värv, mulle ei meeldi asju peitsida. Puidu oma värv on alati rikkalikum ja huvitavam.

— **Sinu lähenemise puhul on tajutav soov loodusega kaasa mõelda, etteantuga kohaneda.**

— Seda kindlasti. Isegi kui teen lihtsalt sileda laua, püüan mängida puidu mustrite ja värviga. Ma lasen materjalil endale tingimused dikteerida...